

جنگل و فرآورده‌های چوب، مجله منابع طبیعی ایران
دوره ۶۸، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۴/۳۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱۲/۲۷

ص ۴۲۹-۴۴۲

ارتباط پراکنش رویشگاه‌های گازرخ، پیر، و کلیر با شرایط

ادافیکی به روش آنالیز تطابق کانونیک

- ❖ هاشم کنشلو*؛ استادیار، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور، تهران، ایران
- ❖ غلامرضا دم‌زاده؛ مربی پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی هرمزگان، بندرعباس، ایران

چکیده

گونه‌های گازرخ، پیر، و کلیر از عناصر درختی و درختچه‌ای ناحیه اقلیمی صحارا-سندی و حوزه نوبوسندین‌اند که سطوح وسیعی را در جنوب شرق ایران به صورت درختزارهای پراکنده پوشش می‌دهند. جهت بررسی رابطه بین عوامل خاکی با پراکنش آن‌ها، در گام نخست، نقشه پراکنش این گونه‌ها در محدوده جنوب شرق ایران با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای، نقشه‌های توپوگرافی، و پیمایش زمینی تهیه و محدوده رویشگاهی هر گونه مشخص شد. در بیست و هفت رویشگاه منتخب ۹۰ پروفیل حفر و از عمق ۰ تا ۶۰ سانتی‌متری نمونه خاک تهیه شد. در آزمایشگاه خاک‌شناسی خصوصیات فیزیکی (بافت، درصد شن، درصد رس، درصد لیمون) و خصوصیات شیمیایی (اسیدیته گل اشباع، هدایت الکتریکی، پتاسیم، فسفر، ازت، آهک، گچ، و مواد محلول خاک) تعیین شد. جهت مشخص شدن مؤثرترین عوامل از روش چندمتغیره، از جمله روش آنالیز تطابق کانونیک (CCA)، بهره گرفته شد. نتایج نشان داد بین رویشگاه‌های سه گونه فقط از نظر هدایت الکتریکی، درصد ازت، و میزان گچ تفاوت معنادار وجود دارد. نتایج آنالیز CCA نشان داد مهم‌ترین مشخصه‌های ادافیکی مؤثر در پراکنش گونه گازرخ درصد آهک و درصد رس، در گونه پیر خصوصیات آهک و نمک‌های محلول و درصد شن، و در گونه کلیر مقدار آهک و نمک‌های محلول خاک‌اند.

واژگان کلیدی: آنالیز تطابق کانونیک، پیر، حضور، خاک، صحاری-سندی، کلیر، گازرخ.

مقدمه

سه گونه گازرخ^۱، پیر^۲، و کلیر^۳ از عناصر درختی و درختچه‌ای بیوم‌های نواحی سابتروپیکال است که در نواحی جنوب‌شرق ایران از اراضی ساحلی دریای عمان تا شنزارهای شمال بمپور ایران شهر می‌روید. عمده رویشگاه‌های آن‌ها در بلوچستان است؛ هرچند دامنه انتشار گونه‌های کلیر و گازرخ تا نیمه شرقی هرمزگان نیز کشیده می‌شود. هر یک از گونه‌ها، با توجه به سرشتی که دارد، در اراضی و نواحی خاصی گسترش می‌یابد. کلیر بیشتر در شنزارها، تپه‌های شنی، تراس‌های رودخانه‌ای، و دشت‌های آبرفتی و درخت پیر بیشتر در دشت‌های آبرفتی، سازندهای دوره کواترنری، و دامنه تپه‌ها و گونه گازرخ به طور عمده در ارتفاعات و تپه‌ماهورهای دوران ترشیاری بر سازندهای متشکل از ماسه‌سنگ شکاف‌دار، شیل، و شیست حضور دارند [۱]. به‌رغم این تفکیک، در مواردی مشاهده می‌شود حداقل دو گونه و در مواردی هر سه گونه در جوامع گیاهی این ناحیه کنار هم حضور می‌یابند. تغییرات اندک بارندگی در رویشگاه‌های مختلف و تغییرات ناچیز حرارت سالیانه در رویشگاه‌های مختلف (۲۵ تا ۲۷ درجه سانتی‌گراد) نمی‌تواند عامل اصلی حضور این گونه‌ها باشند. علل دیگری، از جمله خاک و تاریخ تحولات زمین، در این خصوص دخالت دارند. در این تحقیق عامل خاک بررسی شد. از طرفی در اکوسیستم‌های مناطق خشک و نیمه‌خشک شرایط بسیار حساس و شکننده است و تعیین سهم عوامل مؤثر بر پراکنش

گونه‌ها و تنوع گونه‌ای اهمیتی ویژه دارد. عامل خاک در بسیاری از گونه‌ها مهم‌ترین علت وجودی آن‌هاست و بسیاری از گیاهان، به منزله سخنگوی طبیعت^۴ یا گیاهان شاخص^۵، بیان‌کننده ویژگی‌های خاک‌اند؛ طوری که حضور گونه *Salvadora oleoides* در یک عرصه دلیل غنای خاک از عناصر کلسیم و بر است و در این اراضی می‌توان گیاه کاشت [۲]. کلیر از گونه‌های مقاوم به شوری است و قادر است شوری تا ۱۶/۵ میلی‌موس بر سانتی‌متر را در مراحل حساس جوانه‌زنی و رشد اولیه نهال تحمل کند [۳].

روش‌های رسته‌بندی PCA و CCA به دلیل دقت بالا و قابلیت‌های گوناگون می‌توانند در تجزیه و تحلیل رویشگاه و شناخت عوامل بوم‌شناختی مؤثر بر آن به کار روند [۴]. محققان مختلف جهت بررسی عوامل محیطی مؤثر بر پراکنش گیاهان از روش‌های مختلف آزمون چندمتغیره خطی، از جمله آنالیز تطبیقی قوس‌گیری شده^۶ و تجزیه مؤلفه‌های اصلی^۷ و آنالیز تطابق کانونیک^۸، استفاده کرده‌اند [۵]. به دلیل تجزیه و تحلیل ریاضی داده‌های اکولوژیکی با روش‌های رسته‌بندی، درک روابط پیچیده میان گیاه و محیط ساده‌تر می‌شود و از پیچیدگی اطلاعات حضور متغیرهای بی‌تأثیر در مدل‌های اکولوژیکی جلوگیری می‌شود. آنالیز PCA جهت کاهش تعداد متغیرها و تعیین مؤثرترین آن‌ها کاربرد دارد [۶]. با توجه به وابستگی پراکنش پوشش گیاهی در مناطق خشک و بیابانی، به‌خصوص در مناطق پست و

4. Spokesman of nature

5. Bioindicator plants

6. DCA

7. PCA

8. CCA

1. *Moringa peregrina* (Forssk) Fiori2. *Salvadora oleoides* Decne.3. *Capparis decidua* (Forssk.) Edgew.

کاملاً از یک‌دیگر متمایزند و با افزایش ارتفاع و شیب و در نتیجه شرایط زیستی سخت‌تر تنوع و غنای گونه‌ای کاهش می‌یابد [۹]. بررسی رابطه تنوع گونه‌ای و عوامل محیطی در مراتع پشت‌کوه استان یزد نشان می‌دهد از بین عوامل بررسی شده بافت و رطوبت قابل دسترس و هدایت الکتریکی خاک بیشترین تأثیر را بر تنوع گونه‌ای دارند [۱۰]. بررسی ارتباط بین برخی گونه‌های غالب و خصوصیات شیمیایی خاک در منطقه گرمسار نشان داد از بین خصوصیات خاک بررسی شده مشخصه‌های بافت و هدایت الکتریکی و آهک خاک بیشترین تأثیر را در پراکنش گونه‌های گیاهی منطقه دارند [۱۱]. در بررسی عامل‌های محیطی مؤثر بر پراکنش پوشش گیاهی مراتع زیرکوه شهرستان قاین نتایج تجزیه مؤلفه‌های اصلی نشان داد عامل‌های محیطی خاک (بافت، آهک، ماده آلی، رطوبت اشباع) و ارتفاع از سطح دریا و شیب زمین با پراکنش پوشش گیاهی همبستگی بهتری دارند [۱۲]. بررسی رابطه بین تنوع گونه‌ای و عوامل محیطی در مراتع آرتون-فشن‌دک طالقان نشان داد از بین عوامل بررسی شده جهت جغرافیایی و خصوصیات خاک (عمق، بافت، آهک، پتاسیم) بیشترین تأثیر را بر تنوع گونه‌ای دارند [۱۳]. تجزیه و تحلیل ارتباط پوشش گیاهی و متغیرهای محیطی در جوامع راش، با استفاده از دو روش رسته‌بندی آنالیز تطبیقی قوس‌گیری شده و تجزیه تطابق کانونی، نشان داد پراکنش گونه‌ها در محدوده منطقه مطالعه شده به طور عمده با عوامل جهت جغرافیایی و برخی ویژگی‌های خاک (رس، ازت کل، فسفر، مواد آلی، کاتیون‌های تبادل) مرتبط است [۱۴]. در بررسی تأثیر عوامل توپوگرافی و خاکی مؤثر

دشتی، به خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک، بسیاری از محققان با استفاده از روش‌های رسته‌بندی درصد برقراری این ارتباط برآمده‌اند؛ طوری که در بررسی پوشش گیاهی منطقه پشت‌کوه یزد با استفاده از روش PCA مشخص شد هدایت الکتریکی، بافت، و املاح پتاسیم و گچ و آهک مهم‌ترین خصوصیات خاکی مؤثر در تفکیک تیپ‌هاست و هر گونه گیاهی با توجه به منطقه رویشی، نیازهای اکولوژیک، و دامنه بردباری با بعضی از خصوصیات خاک رابطه دارد [۴]. در بررسی تغییرات خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در ارتباط با گروه‌های اکولوژیک درختی در سری نم‌خانه جنگل خیرودکنار، از میان خصوصیات مختلف خاک درصد کربن آلی، نسبت C/N، بافت خاک، و وزن مخصوص ظاهری دارای تغییرات معنادار در ارتباط با تغییرات گروه‌های اکولوژیک درختی بودند [۷]. بررسی تیپ‌های گیاهی مراتع استان قم نشان می‌دهد مهم‌ترین خصوصیات خاکی مؤثر در تفکیک تیپ‌های گیاهی بافت و هدایت الکتریکی و آهک خاک است [۶]. در مقایسه روش‌های مدل‌سازی برای پیش‌بینی احتمال حضور گونه‌های گیاهی در مناطق خشک و نیمه‌خشک روش CCA می‌تواند اطلاعات کلی چند گونه گیاهی و همچنین عوامل مؤثر در تفکیک آن‌ها را ارائه دهد و مدل به‌دست‌آمده قادر به تفکیک گروه‌های گیاهی است [۸]. بررسی رابطه بین گروه‌های اکولوژیک گیاهی با شاخص‌های تنوع زیستی گیاهی در ذخیره‌گاه سرخدار افراخته، با استفاده از روش CCA، نشان می‌دهد گروه‌های اکولوژیک از نظر پوشش گیاهی، شاخص‌های تنوع زیستی، و متغیرهای فیزیوگرافی ارتفاع از سطح دریا و شیب و جهت دامنه

درصد رس، سیلت، شن، سنگ‌ریزه، آهک، ارتفاع، و شیب است [۱۹]. در مطالعه ارتباط برخی عوامل محیطی با پراکنش پوشش گیاهی در مراتع دنبلید طالقان، با استفاده از تجزیه مؤلفه‌های اصلی و تجزیه تطابق کانونیک روشن شد بافت، میزان ماده آلی، و درصد شیب مهم‌ترین عوامل مؤثر بر پراکنش گونه‌های گیاهی منطقه مورد مطالعه‌اند [۲۰]. تغییرات پوشش گیاهی تحت تأثیر روابط بین بارندگی و بافت خاک است و با عوامل فیزیوگرافی و خاکی، که رطوبت خاک را تأمین می‌کند، همبستگی معنادار دارد [۲۱]. در بررسی رابطه خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک‌های مارنی با اجتماعات گیاهی با استفاده از رسته‌بندی گیاهی با آنالیز CCA مشخص شد اجتماعات گیاهی مختلف واکنش‌های متفاوتی به خصوصیات خاکی دارند؛ طوری که گونه‌های *Suaeda fruticosa* و *Chenopodium album* بیشترین همبستگی را با میزان جذب سدیم دارند و گونه‌های *Salsola rigida* و *Aellenia glauca* علاوه بر آن با هدایت الکتریکی و سپس میزان سیلت و گچ نیز همبستگی بالایی برقرار می‌کنند [۲۲]. هدف این تحقیق ارتباط بین پراکنش رویشگاه‌های گونه‌های پیر، گازرخ، و کلیر با شرایط ادافیکی در استان سیستان و بلوچستان است.

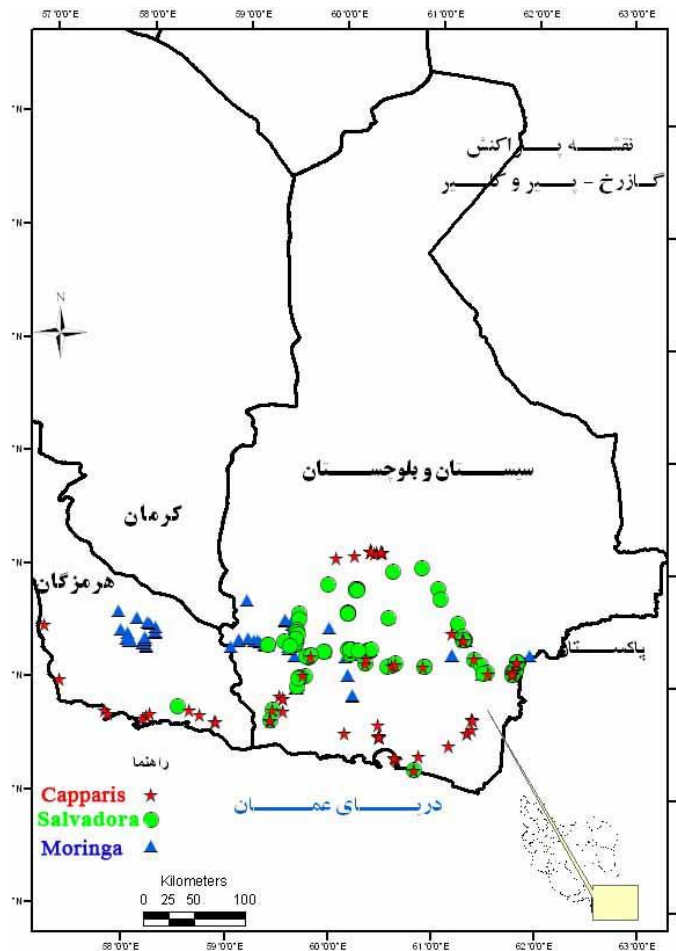
مواد و روش‌ها

عملیات میدانی این تحقیق در ناحیه اقلیمی صحرا‌سندی در محدوده استان سیستان و بلوچستان و شرق هرمزگان انجام شد. این ناحیه در زمره بیابان‌های گرم با تابستان‌های بسیار گرم و زمستان‌های معتدل بدون دوره یخبندان است و

بر پراکنش گونه‌های گیاهی در مراتع اشتهارد، از بین متغیرهای بررسی‌شده، سنگ‌ریزه، بافت، آهک، و هدایت الکتریکی خاک از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر پراکنش پوشش گیاهی این منطقه معرفی شده‌اند [۵]. در تعیین گسترشگاه گونه گلابی وحشی در رویشگاه سپیدان فارس، با استفاده از روش PCA، مشخص شد شکل زمین و حاصل‌خیزی خاک از عوامل مؤثر بر حضور گلابی وحشی در این منطقه است [۱۵]. بررسی ارتباط برخی گونه‌های شاخص مرتعی با عوامل محیطی در مراتع طالقان میانی نشان داد بین پراکنش پوشش گیاهی و عوامل محیطی رابطه وجود دارد و عوامل شیب، ارتفاع از سطح دریا، بافت، عمق، فسفر، و ازت خاک بیشترین تأثیر را بر پراکنش گونه‌ای دارند [۱۶]. نتایج حاصل از تحلیل ارتباط عوامل خاکی با پوشش گیاهی مراتع منطقه کوه نمک استان قم نشان داد از بین خصوصیات خاک بافت، هدایت الکتریکی، منیزیم، کلر، و سدیم مهم‌ترین عوامل مؤثر در تفکیک پوشش گیاهی منطقه مورد مطالعه است [۱۷]. بررسی پراکنش فرم‌های رویشی گیاهان تحت تأثیر عوامل اقلیمی و محیطی به کمک روش‌های رسته‌بندی و نیز تجزیه تطابق کانونیک نشان داد این مدل رسته‌بندی به‌خوبی می‌تواند این تقسیم‌بندی را نشان دهد. بنابراین، ماهیت شناخت این پراکنش درک درستی از توازن اکولوژیک جوامع گیاهی در منطقه مطالعه‌شده را نشان می‌دهد [۱۸]. بررسی عوامل محیطی مؤثر بر پراکنش اجتماعات گیاهی مراتع در منطقه حفاظت‌شده بیجار نشان می‌دهد بین عوامل بررسی‌شده و پراکنش پوشش گیاهی رابطه وجود دارد و مهم‌ترین خصوصیات محیطی مؤثر بر پراکنش اجتماعات گیاهی منطقه

جهت تهیه نقشه پراکنش از نقشه‌های توپوگرافی، زمین‌شناسی، قابلیت اراضی، و تصاویر ماهواره‌ای بهره گرفته شد. پس از تعیین محدوده پراکنش گونه‌ها، رویشگاه‌های عمده شناسایی شدند. جهت تعیین خصوصیات خاک در بیست و هفت رویشگاه عمده نود پروفیل (به نسبت سطح رویشگاه بین یک تا شش پروفیل) حفر و از عمق ۰ تا ۶۰ سانتی‌متری نمونه‌برداری صورت گرفت. در آزمایشگاه بافت خاک با روش هیدرومتری، گچ با استون، آهک با روش کلسی‌متری، هدایت الکتریکی با هدایت‌سنج الکتریکی، و واکنش خاک با pH متر الکتریکی تعیین شد [۲۴].

میانگین بارندگی سالیانه آن بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلی‌متر متغیر است. ریزش‌های جوئی تابستانه از ویژگی‌های اقلیمی این منطقه است که شدت بالایی دارد. عمده رویشگاه‌ها در ارتفاعات، تپه‌ماهورها، دشت‌های سیلابی، و شنزارهای در زون مکران واقع است که از غرب تا پاکستان کشیده می‌شود (شکل ۱). عمده تشکیلات زمین‌شناسی این ناحیه مربوط به دوره ترشیاری و کواترنری است. از گونه‌های گیاهی عمده آن می‌توان به گونه‌های گرمسیری تا نیمه‌گرمسیری گازرخ، چگرد، گیشدر، انجیر افغانی، پیر، کنار، کلیر، افدرا رونده، داز، پنج‌انگشت، خرزهره، و شیشم اشاره کرد [۱].

شکل ۱. پراکنش سه گونه گازرخ، کلیر، و پیر در ایران

تفاوت معنادار وجود نداشت. خاک رویشگاه پیر بیشترین و رویشگاه‌های گازرخ و کلیر کمترین درصد گچ را داشتند. به طور کلی، از نظر بافت خاک رویشگاه‌های پیر شنی-لومی تا لومی، کلیر لومی شنی و لومی و شنی، و گازرخ شنی-لومی بودند.

پراکنش رویشگاه‌های پیر، گازرخ، و کلیر با روش آنالیز تطابق کانونیک

جهت بررسی ارتباط بین پراکنش رویشگاه‌های پیر (سیف‌آباد، ورکات، چاه‌علی، کنشکی، سولدان ۱، حیط ۱) و گازرخ (تونل، فنوج، بنت، کشیک، بگابند) و کلیر (بمپور، شمس‌آباد، مومان، باهوکلان، سولدان ۲، حیط ۲، تیس، کوچو) با مشخصه‌های خاک‌شناسی از آنالیز تطابق کانونیک استفاده شد (شکل ۲). مقادیر ویژه و درصد واریانس مؤلفه‌های تأثیرگذار بر پراکنش رویشگاه‌های پیر و گازرخ و کلیر در جدول ۳ می‌آید.

نتایج تجزیه و تحلیل CCA برای رویشگاه‌های سه گونه نشان داد ۷۱ درصد واریانس تغییرات مربوط به مؤلفه‌های اول تا سوم است. سهم مؤلفه اول حدود ۵۴/۳ درصد واریانس کل بود (جدول ۳). همبستگی متغیرها با مؤلفه‌ها در جدول ۴ می‌آید. طبق جدول مؤلفه اول شامل پتاسیم ($r=-0.839$)، رس ($r=-0.570$)، $r=0.569$ ، شن ($r=0.569$)، سیلت ($r=-0.485$)، و ازت ($r=-0.475$) و مؤلفه دوم شامل آهک ($r=-0.679$)، نمک‌های محلول ($r=-0.653$)، و فسفر ($r=-0.393$) است.

شکل ۲ پراکنش رویشگاه‌های پیر و گازرخ و کلیر را با توجه به مشخصه‌های خاک‌شناسی به روش CCA نشان می‌دهد.

برای آنالیز اطلاعات خاک از جمله اسیدیته، هدایت الکتریکی، آهک، سدیم، کلسیم، منیزیم، پتاسیم، فسفر، ازت، مواد آلی، رس، سیلت، و شن از نرم‌افزار آماری SPSS و برای نرمال‌بودن داده‌ها از آزمون کلموگروف-اسمیرنوف و جهت بررسی ارتباط بین پراکنش رویشگاه‌های پیر و گازرخ و کلیر، با مشخصه‌های خاک‌شناسی، از روش آنالیز تطابق کانونیک و نرم‌افزار PC-ORDWIND استفاده شد.

یافته‌ها و بحث

مشخصه‌های خاک‌شناسی

میانگین مشخصه‌های خاک‌شناسی رویشگاه‌های پیر و گازرخ و کلیر در استان سیستان و بلوچستان در جدول ۱ می‌آید.

مطابق جدول ۲، این رویشگاه‌ها، به جز در مشخصه‌های هدایت الکتریکی ($p<0.05$) و درصد ازت ($p<0.05$) و مقدار گچ ($p<0.01$)، در سایر مشخصه‌ها با هم تفاوت معنادار نداشتند. به طور میانگین رویشگاه‌های پیر و کلیر و گازرخ، به ترتیب، بیشترین هدایت الکتریکی خاک را داشتند. اما بین کلیر و پیر و همچنین بین گازرخ و کلیر تفاوت معنادار مشاهده نشد. از نظر درصد ازت ترتیب رویشگاه‌ها به صورت گازرخ^۱ و پیر^۲ و کلیر^۳ است و بین گازرخ و پیر و همچنین بین پیر و کلیر تفاوت چندان معناداری وجود نداشت. تفاوت بین رویشگاه‌ها از نظر درصد گچ نسبت به دیگر خصوصیات بیشتر بود؛ طوری که در دو گروه کاملاً مجزا قرار گرفتند. اما بین رویشگاه‌های گازرخ و کلیر

1. *Moringa peregrina*
2. *Salvadora oleoides*
3. *Capparis decidua*

جدول ۱. میانگین مشخصه‌های خاکشناسی پیر و گازرخ و کلیر در رویشگاه‌های منتخب (۰ تا ۶۰ سانتی متری)

بافت	نمک‌های محلول (%)	گچ (%)	آهک (%)	رس (%)	سیلت (%)	شن (%)	زرت (%)	فسفر ppm	پتاسیم ppm	هدایت الکتریکی	واکنش اسیدی	رویشگاه	گونه
شنی	۷/۴	۰/۲۷	۷/۱	۸/۹	۵/۵	۸۵/۵	۰/۰۵	۳/۲	۲۴۹/۲	۴/۲	۸/۱	سینف‌آباد	
شنی-لومی	۱۴/۸	۰/۳۳	۷/۹	۱۴/۶	۱۳/۴	۷۲/۱	۰/۰۹	۱۰/۰	۳۸۲/۰	۵/۳	۸/۱	ورکات	
لومی-شنی	۲۵/۸	۰/۴۱	۱۸/۹	۱۵/۰	۲۹/۷	۵۵/۳	۰/۰۶	۱۲/۰	۴۷۲/۱	۱۱/۸	۸/۸	چاه‌علی	پیر
شنی-لومی	۴۲/۹	۰/۵۶	۱۲/۸	۹/۶	۲۵/۹	۶۴/۶	۰/۰۸	۱۰/۰	۳۷۹/۴	۸/۸	۸/۵	کنشکی	
لومی	۱۷/۷	۰/۰۶	۱۲/۲	۱۱/۸	۳۴/۲	۵۴/۰	۰/۰۵	۷/۵	۳۵۰/۹	۸/۲	۷/۸	سولدان ۱	
شنی-لومی	۲۵/۰	۰/۱۸	۱۰/۰	۱۴/۲	۲۶/۶	۵۹/۰	۰/۱۱	۱۶/۰	۸۱۹/۱	۵/۶	۷/۹	حیط ۱	
شنی-لومی	۱۲/۵	۰	۱۲/۵	۱۳/۰	۲۶/۹	۶۰/۱	۰/۰۷	۳/۳	۳۴۱/۳	۱/۶	۷/۹	تونل	
شنی-لومی	۱۷/۷	۰	۱۰/۳	۱۷/۶	۲۱/۳	۶۱/۰	۰/۰۸	۱۲/۴	۶۱۲/۰	۱/۲	۷/۹	فوج	
شنی-لومی	۱۶/۷	۰/۰۱	۹/۵	۱۶/۷	۱۶/۰	۶۷/۳	۰/۰۸	۶/۵	۴۵۱/۱	۲/۸	۷/۹	بنت	گازرخ
شنی-لومی	۱۵/۶	۰/۰۵	۱۱/۹	۱۳/۰	۲۲/۸	۶۴/۲	۰/۱۲	۱۵/۷	۴۲۴/۶	۲/۵	۷/۸۶	کشیک	
شنی-لومی	۱۱/۵	۰/۰۷	۲۶/۷	۱۰/۸	۲۳/۰	۶۶/۲	۰/۰۶	۲/۸	۱۱۶/۹	۲/۵	۷/۹۶	بگابند	
لومی-شنی	۱/۰	۰/۰۲	۱۱/۱	۱۱/۶	۷/۹	۸۰/۵	۰/۰۳	۴/۶	۳۰۱/۴	۲/۱	۸/۴۳	بمپور	
لومی-شنی	۹/۶	۰/۱۲	۹/۲	۱۳/۸	۴/۵	۸۱/۷	۰/۰۲	۸/۰	۲۷۶/۱	۱۰/۵	۸/۲۰	شمس‌آباد	
لومی-شنی	۶/۶	۰	۱۸/۰	۸/۲	۲۳/۱	۶۸/۸	۰/۰۴	۱۲/۷	۲۱۲/۱	۲/۲	۸/۴۷	مومان	
لومی-سیلتی	۸/۸	۰/۰۵	۱۱/۶	۱۷/۶	۵۹/۰	۲۳/۳	۰/۰۹	۱۹/۵	۵۹۵/۱	۵/۹	۸/۲۵	باهوکلارت	کلیر
لومی-شنی	۱۵/۰	۰/۳۶	۱۱/۶	۱۱/۲	۲۹/۹	۵۸/۹	۰/۰۷	۱۵/۰	۳۱۳/۳	۶/۵	۷/۷۸	سولدان ۲	
لومی	۲۰/۸	۰	۱۶/۲	۱۱/۰	۳۹/۳	۴۹/۷	۰/۰۶	۲/۰	۷۲۱/۵	۱/۰	۸/۲۷	حیط ۲	
لومی-شنی	۱۸/۸	۰/۱۲	۲۹/۲	۱۸/۷	۳۰/۰	۵۱/۳	۰/۰۶	۲۳/۰	۷۴۰/۰	۵/۱	۷/۷۲	تیس	
لومی-شنی	۲۲/۹	۰	۳۹/۳	۹/۳	۶/۰	۸۴/۷	۰/۰۵	۱۴/۰	۹۸۹/۹	۱/۵	۷/۸۳	کوچو	

جدول ۲. مقایسه میانگین‌های مشخصه‌های خاک‌شناسی بین سه گونه تحت بررسی (روشن دانکن)

نمک‌های محلول (٪)	گچ (٪)	آهک (٪)	رس (٪)	سیلت (٪)	شن (٪)	ازت (٪)	فسفر ppm	پتاسیم ppm	هدایت الکتریکی	واکنش اسیدی	رویشگاه	گونه
۲۲/۳a	۰/۳۰ a	۱۱/۵a	۱۲/۳a	۲۲/۶a	۶۵/۱a	۰/۰۷۵ab	۹/۸ a	۴۲۱/۱ a	۷/۳a	۸/۲ a	میانگین	پیر
۱۴/۸a	۰/۳۰ b	۱۴/۳a	۱۴/۳a	۲۲/۰a	۶۳/۷a	۰/۰۸۲a	۸/۱ a	۳۸۹/۲ a	۲/۱b	۷/۹ a	میانگین	گازرخ
۱۳/۲a	۰/۰۸ b	۱۸/۳a	۱۲/۷a	۲۵/۰a	۶۲/۳a	۰/۰۵۰b	۱۲/۳ a	۴۰۷/۱ a	۴/۴ab	۸/۱ a	میانگین	کلیر
۱۵۱/۰	۰/۱۲	۸۱/۴	۵/۶	۱۶/۶	۱۲/۹	۰/۰۰۲	۲۹/۱	۴۱۰۰/۹	۳۷/۹	۰/۱۱	بین گروه‌ها	میانگین
۷۱/۲	۰/۰۲	۶۷/۵	۱۰/۴	۱۹۶/۲	۲۳۸/۵	۰/۰۰۱	۳۶/۵	۴۶۴۳/۷	۷/۲	۰/۰۹	درون گروه‌ها	مربعات
۲/۱ ns	۷/۵**	۱/۲ ns	۰/۵ ns	۰/۱ ns	۰/۱ ns	۳/۲ *	۰/۸ ns	۰/۱ ns	۵/۳*	۱/۳ns	F مقدار	

ns غیر معنادار

* معنادار در سطح ۰/۰۵

** معنادار در سطح ۰/۰۱

داشتند. بنابراین، رویشگاه‌هایی که سمت پایین مؤلفه دوم قرار گرفتند بیشترین درصد فسفر و آهک و نمک‌های محلول خاک را داشتند (جدول ۱). همان‌طور که در شکل ۲ مشاهده می‌شود، رویشگاه کوچو بیشترین درصد آهک، رویشگاه کنشکی بیشترین درصد نمک‌های محلول، رویشگاه تیس بیشترین مقدار فسفر، و رویشگاه حیط ۱ بیشترین مقدار پتاسیم خاک را دارند و رویشگاه فنوج دومین رویشگاه از نظر درصد رس خاک است.

تحلیل همبستگی بین پارامترهای خاک با مؤلفه‌های تأثیرگذار بر پراکنش رویشگاه‌های این گونه‌ها نشان داد شن با مؤلفه اول همبستگی مثبت و پتاسیم و ازت و سیلت و رس خاک همبستگی منفی دارند. بنابراین، رویشگاه‌هایی که سمت راست مؤلفه اول قرار گرفتند بیشترین درصد شن را داشتند و بالعکس رویشگاه‌هایی که سمت چپ این مؤلفه قرار گرفتند بیشترین پتاسیم، ازت، سیلت، و رس را داشتند. از طرف دیگر، مقدار فسفر و آهک و نمک‌های محلول خاک با مؤلفه دوم همبستگی منفی

جدول ۳. مقادیر ویژه و درصد واریانس مؤلفه‌های تأثیرگذار بر پراکنش رویشگاه‌های پیر و گازرخ و کلیر بر اساس آنالیز (CCA)

مؤلفه‌ها	مقادیر ویژه	واریانس (%)	واریانس تجمعی (%)
۱	۰٫۰۵۵	۵۴٫۳	۵۴٫۳
۲	۰٫۰۱۰	۹٫۷	۶۴٫۰
۳	۰٫۰۰۷	۷٫۰	۷۱٫۰

جدول ۴. ضرایب همبستگی پارامترهای خاک با مؤلفه‌های تأثیرگذار بر پراکنش رویشگاه‌های سه گونه بر اساس آنالیز CCA

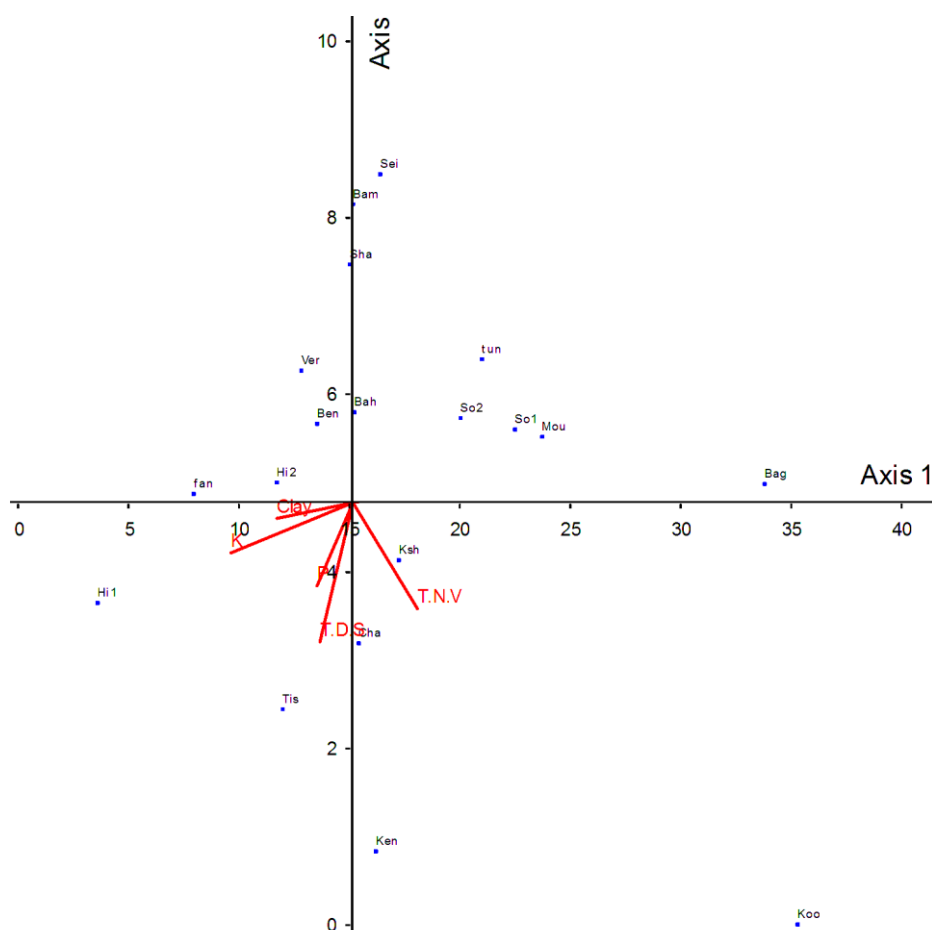
مشخصه خاک	۱	مؤلفه	۲	۳
واکنش اسیدی	۰٫۰۵۳	۰٫۰۰۵	۰٫۳۰۰	
هدایت الکتریکی	-۰٫۰۴۰	-۰٫۱۶۷	۰٫۶۷۴	
پتاسیم	-۰٫۸۳۹	-۰٫۰۷۲	۰٫۱۸۹	
فسفر	-۰٫۲۴۷	-۰٫۳۹۳	-۰٫۰۰۶	
ازت	-۰٫۴۷۵	-۰٫۱۶۷	۰٫۲۵۶	
شن	۰٫۵۶۹	۰٫۲۸۱	۰٫۲۹۵	
سیلت	-۰٫۴۸۵	-۰٫۳۱۱	۰٫۳۰۹	
رس	-۰٫۵۷۰	۰٫۰۱۷	۰٫۰۵۵	
آهک	۰٫۴۲۹	-۰٫۶۷۹	-۰٫۵۵۲	
گچ	۰٫۰۲۹	-۰٫۲۳۸	۰٫۶۳۶	
نمک‌های محلول	-۰٫۱۴۳	-۰٫۶۵۳	۰٫۴۸۲	

رویشگاه فنوج از نظر درصد رس، پس از رویشگاه تیس، دومین رویشگاه بین همه رویشگاه‌ها بود (جدول ۱). به عبارت دیگر، مهم‌ترین مشخصه‌های ادافیکی مؤثر بر پراکنش رویشگاه‌های گازرخ به ترتیب درصد آهک و سپس رس خاک بود.

بیشتر رویشگاه‌های پیر در سمت پایین (کنشکی، چاه‌علی) و سمت بالای (سیف‌آباد، ورکات) مؤلفه دوم و سمت چپ (حیط ۱) مؤلفه اول قرار گرفتند. این وضعیت نشان می‌دهد رویشگاه‌های پیر بیشتر تحت تأثیر آهک، نمک‌های محلول، و شن خاک قرار دارد.

بیشتر رویشگاه‌های گازرخ در سمت راست (بگابند، تونل، کشیک) و پس از آن در سمت چپ (فنوج) مؤلفه اول قرار گرفتند. این وضعیت نشان می‌دهد رویشگاه‌های گازرخ بیشتر تحت تأثیر درصد آهک و سپس رس خاک‌اند. این رویشگاه‌ها به شدت آهکی‌اند. رویشگاه بگابند، پس از کوچو و تیس، سومین رویشگاه از نظر مقدار آهک بین همه رویشگاه‌ها بود.

از طرف دیگر، خاک این رویشگاه‌ها رس فراوان دارد؛ طوری که میانگین درصد رس رویشگاه‌های گازرخ بیشتر از رویشگاه‌های پیر و کلیر است.

شکل ۲. پراکنش رویشگاه‌های پیر، گازرخ، و کلیر با توجه به مشخصه‌های خاک‌شناسی به روش CCA

پیر (Sei) سیف‌آباد، Ver: ورکات، Cha: چاه‌علی، Ken: کنشکی، So 1: سولدان ۱، Hi 1: حیط ۱، گازرخ (Tun): تونل، Fan: فنوج، Ben: بنت، Ksh: کشیک، Bag: بگابند (Bam): بمپور، Sha: شمس‌آباد، Mou: مومان، Bah: باهوکلان، So 2: سولدان ۲، Hi 2: حیط ۲، Tis: تیس، Koo: کوچو

دلیل اختلاف میزان رطوبت خاک است که به تغییراتی در شکل دهی، هوادهی، و میزان شوری خاک منجر می‌شود. این نتایج مشابه یافته‌های برخی محققان [۴، ۸، ۲۱، ۲۴] است که مهم‌ترین عامل خاکی مؤثر در تغییرات پوشش گیاهی را بافت خاک می‌دانند.

هرچند سه گونه بررسی شده از خصوصیات ویژه خشکی‌زی، یعنی سیستم ریشه عمیق و شاخه و برگ ناپیز و شیرابه غلیظ [۲۵] جهت مقابله با تنش‌های خشکی و کم‌آبی بهره‌مندند، برخی خصوصیات رویشگاهی، از جمله مقدار پتاسیم خاک در کنار بافت خاک، این درختان را در مقابله با ناملایمات محیطی یاری می‌کند. از آثار پتاسیم می‌توان به تنظیم فشار اسمزی داخل سلول و تقلیل ضریب تعریق [۲۶]، کاهش تعریق [۲۷]، افزایش جذب آب و به‌وجود آمدن شرایط داخلی برای مقاومت در برابر خشکی، فعال‌شدن آنزیم‌ها [۲۸]، کاهش مصرف آب، تقسیم سلولی و رشد، افزایش مقاومت در برابر سرما [۲۹]، افزایش کربن‌گیری [۳۰]، و سخت و قوی کردن ساقه‌ها اشاره کرد.

موقعیت رویشگاه‌های پیر در شکل ۲ و نزدیکی آن‌ها به مؤلفه دوم نشان می‌دهد این درخت بیشتر تحت تاثیر آهک و نمک‌های محلول و شن خاک است؛ طوری که قادر است در رویشگاه چاه‌علی با شوری ۱۱/۸ دسی‌زیمنس بر متر به‌خوبی رشد کند و از شادابی بالایی برخوردار باشد. این نتیجه مؤید نتایج تحقیقی [۱۳] است که پیر را گونه‌ای مقاوم به شوری معرفی می‌کند؛ گونه‌ای که قادر است حتی شوری‌های بالاتر را تحمل کند.

رویشگاه‌های کنشکی و چاه‌علی به ترتیب بیشترین درصد نمک‌های محلول خاک را بین رویشگاه‌ها داشتند. این رویشگاه‌ها، علاوه بر نمک‌های محلول زیاد، درصد شن بالایی نیز داشتند. رویشگاه‌های پیر به طور میانگین بیشترین نمک‌های محلول و نیز بیشترین درصد شن خاک و رویشگاه سیف‌آباد بیشترین درصد شن خاک را بین رویشگاه‌ها داشتند (شکل ۲). به عبارت دیگر، مهم‌ترین مشخصه‌های ادافیکی مؤثر در پراکنش رویشگاه‌های پیر به ترتیب آهک، نمک‌های محلول، و شن خاک بود.

بیشتر رویشگاه‌های کلیر در سمت بالای مؤلفه دوم (شمس‌آباد، بمپور، باهوکلالت) قرار گرفته‌اند. این وضعیت نشان می‌دهد این رویشگاه‌ها کمترین مقدار آهک خاک را بین رویشگاه‌ها دارد (جدول ۱). به عبارت دیگر، به‌رغم سایر رویشگاه‌ها، که تحت تأثیر مستقیم حضور پارامترهای خاک است، رویشگاه‌های کلیر به صورت غیر مستقیم تحت تأثیر آهک خاک و به عبارت دیگر تحت تأثیر عدم حضور آهک خاک است و در خاک‌هایی دیده می‌شود که آهک کمتر دارد. رویشگاه تیس بیشتر تحت تأثیر نمک‌های محلول خاک است. بنابراین، مهم‌ترین مشخصه ادافیکی مؤثر در پراکنش رویشگاه‌های کلیر در درجه اول آهک و پس از آن نمک‌های محلول خاک است (شکل ۲).

مقایسه میانگین‌های مشخصه‌های خاک‌شناسی و آنالیز تطابق کانونیک رویشگاه‌های سه گونه یادشده نشان داد از میان خصوصیات خاک بافت خاک و مقدار پتاسیم و ازت بیشترین همبستگی را با پراکنش سه گونه دارند. به نظر می‌رسد تأثیر بافت خاک به

نتیجه‌گیری

شناخت ویژگی‌های رویشگاهی هر گونه گیاهی در شیوه‌های احیای رویشگاه و جنگل‌کاری در شرایط محیطی مشابه نقشی مؤثر دارد. بنابراین، از نتایج این پژوهش می‌توان در جهت اصلاح و احیای رویشگاه‌های طبیعی و همچنین توسعه سطوح جنگل‌کاری‌های گازرخ و پیر و کلیر بهره‌مند شد.

نتایج نشان می‌دهد غنی‌بودن خاک از نظر پتاسیم در بعضی رویشگاه‌ها باعث افزایش مقاومت درختان به تنش‌های سرما و خشکی و هجوم شن‌های روان می‌شود؛ طوری که در مناطق مرتفع و عرض‌های بالاتر باعث افزایش مقاومت کلیر به دمای زیر صفر زمستان در این مناطق شده است. بررسی‌ها بالا بودن درصد ازت در خاک گازرخ را نسبت به دیگر گونه‌ها نشان داد. این ویژگی ممکن است به دلیل ریزش شدید برگ‌ها و دم‌برگ‌ها در زمان تشدید خشکی و رسیدن میوه‌های گازرخ باشد. در پایه‌هایی که میوه‌دهی فراوان دارند زیر تاج گزرورغن لایه ضخیمی لاش‌برگ تشکیل می‌شود که به تدریج تجزیه و باعث افزایش ازت، به‌خصوص در افق سطحی خاک، می‌شود؛ در صورتی که در کلیر فقط برگ‌ها به تعداد

نه‌چندان زیاد هنگام بروز خشکی می‌ریزد و در گونه پیر نیز، به دلیل اسکلروفیلی بودن برگ‌ها، خزانی مشاهده نمی‌شود.

نتایج نشان می‌دهد پیر گونه‌ای مقاوم به شوری است. در مقابل، گازرخ در برابر شوری حساس و یک گونه گلکوفیت است. کلیر حد وسط پیر و گازرخ قرار دارد. اشغال واحدهای مختلف فیزیوگرافی در طبیعت و رویش گزرورغن در نقاط مرتفع و دامنه‌ها، کلیر در بخش‌های میانی و در تراس‌ها، و درخت پیر در آبخوان‌های کم‌شیب و اراضی به‌نسبت پست مؤید این واقعیت است که در توسعه و گسترش جنگل‌کاری‌ها رعایت این موضوع بر موفقیت کار تأثیر می‌گذارد.

خشکی و کمبود رطوبت از عوامل مهم محدودکننده در رویش و توسعه سطوح گسترش گونه‌های بررسی شده است. با توجه اینکه پتاسیم می‌تواند در افزایش مقاومت به تنش‌های خشکی نقش داشته باشد پیشنهاد می‌شود این موضوع بیشتر بررسی شود تا، در صورت تأیید، در جنگل‌کاری‌های مناطق خشک و بسیار خشک به کار رود.

References

- [1]. Keneshloo, H., Sagheb talebi, kh., Rahmani, A., Banch Shafiee, S., Soltani pour, M. A., and Eghtesadi, A. (2012). Autecology of *Moringa peregerina*, *Capparis decidua* and *Salvadora oleiodes* & Restoration habitats and afforestation of *Moringa peregerina*. Research Institute of Forests and Rangelands, 372 pp.
- [2]. Dipajan, G. (1998). Topic on Botany, Bioindicator Plants: The spokesman of nature. Competition Science Vision Magazine, 1(6): 894-898.
- [3]. Ramoliya, P. J. and Pandey, A. N. (2002). Effect of increasing salt concentration on emergence, growth and survival of seedlings of *Salvadora oleiodes*. Journal of Arid Environments, 51: 121-132.
- [4]. Jafari, M., Zare Chahouki, M. A., Azarnivand, H., Baghestani Meibodi, N., and Zahedi Amiri, Gh. (2002). Relationships between Poshtkouh rangeland vegetative of Yazd province and soil physical and chemical characteristics using multivariate analysis methods. Iranian Journal of Natural Resources, 55(3): 419-434.
- [5]. Zare Chahouki, M. A., Zare Chahouki, A., and Zare Ernani, M. (2010). Effects of topographic and edaphic characteristics on distribution of plant species in Eshtehard rangelands. Journal of Range and Watershed Management, Iranian Journal of Natural Resources, 63(3): 331-340.
- [6]. Jafari, M., Zare Chahouki, M. A., Tavili, A., and Kohandel, A. (2006). Soil-vegetation relationships in rangelands of Qom province. Pajouhesh & Sazandegi, 73: 110-116.
- [7]. Salehi, A., Zarinkafsh, M., Zahedi Amiri, Gh., and Marvi Mohajer, R. (2005). A study of soil physical and chemical properties in relation to tree ecological groups in Nam-Khaneh district of Kheirood-Kenar forest. Iranian Journal of Natural Resources, 58(3): 567-578.
- [8]. Zare Chahouki, M. A., Jafari, M., Azarnivand, H., and Shafizadeh, M. (2007). Comparison of modelling techniques for predicting the probability of species presence in arid and semi-arid rangelands (Case study: Poshtkouh region of Yazd province). Journal of Rangeland, 4: 342-356.
- [9]. Esmailzadeh, O., Hosseini, S. M., Asadi, H., Ghadiripour, P., and Ahmadi, A. (2012). Plant biodiversity in relation to physiographical factors in Afratakhteh Yew (*Taxus baccata* L.) Habitat, NE Iran. Journal of Environmental Studies, 43: 21-30.
- [10]. Zare Chabouki, M. A., Jafari, M., and Azarnivand, H. (2008). Relationship between vegetation diversity and environmental factors in Poshtkouh rangelands of Yazd province. Pajouhesh & Sazandegi, 78: 192-199.
- [11]. Yousefi, M., Tavili, A., Jafari, M., and Zare Chahouki, M. A. (2008). Relationships between dominant species and soil chemical properties in Garmsar region. Pajouhesh & Sazandegi, 80: 162-168.
- [12]. Jafari, M., Tavili, A., Rostampour, M., Zare Chahouki, M. A., and Farzadmehr, J. (2009). Investigation of environmental factors affecting vegetation distribution in the Zirkouh rangelands of Qaen. Journal of Range and Watershed Management, Iranian Journal of Natural Resources, 62(2): 197-213.
- [13]. Zare Chahouki, M. A., Qumi, S., Azarnivand, H., and Piry Sahragard, H. (2009). Relationship between vegetation diversity and environmental factors in Artoon Fashandak of Taleghan basin. Journal of Rangeland, 10: 171-181.

- [14]. Eshaghi Rad, J., Zahedi Amiri, Gh., Marvi Mohajer, M. R., and Mataji, A. (2009). Relationship between vegetation and physical and chemical properties of soil in *Fagetum* communities (Case study: Kheiroudkenar forest). *Iranian Journal of Forest and Poplar Research*, 17(2): 174-187.
- [15]. Hamzhepour, M., Sagheb-Talebi, Kh., Bordbar, k., Joukar, L., Pakparvar, M., and Abbasi, A. R. (2010). Impact of environmental factors on distribution of wild pear (*Pyrus glabra* Boiss.) in Sepidan region, Fars province. *Iranian Journal of Forest and Poplar Research*, 18(4): 499-516.
- [16]. Fahimipour, E., Zare Chahouki, M. A., and Tavili, A. (2010). Relationship between rangeland index species and environmental factors in middle Taleghan basin. *Journal of Rangeland*, 4(1): 23-32.
- [17]. Zareii, A., Zare Chahouki, M. A., Jafari, M., Bagheri, H., and Alizadeh, E. (2010). Relationship between rangeland index species and environmental factors in middle Taleghan basin. *Journal of Rangeland*, 4(3): 412-421.
- [18]. Jouri, M. H., Patil, D. N., and Gavali, R. S. (2012). Bioclimatic investigation in plant formation in Alborz mountain using ordination techniques. *Journal of Rangeland*, 17: 9-18.
- [19]. Farajollahi, A., Zare Chahouki, M. A., Azarnivand, H., Yari, R., and Gholinejad, B. (2012). The effects of environmental factors on distribution of plant communities in rangelands of Bijar protected region. *Iranian Journal of Range and Desert Research*, 19(1): 108-119.
- [20]. Zare Chahouki, M. A., Zarei, A., and Jafari, M. (2012). Effective environmental factors on distribution of plant species (Case study: Donbalid rangelands of Taleghan). *Watershed Management Research (Pajouhesh & Sazandegi)*, 94: 65-73.
- [21]. Noy-Meir, I., Tadmor, N. H., and Orshan, G. (1970). Multivariate analysis of desert vegetation. *Israel Journal of Botany*, 19:91-561.
- [22]. Tamartash, R., Tatian, M. R., Reihani, B., and Shokrian, F. (2010). Investigation on relation between physicochemical characteristics of marl soil and plant communities. *Iranian Journal of Range and Desert Research*, 16(4): 481-492.
- [23]. Baybordi, M. (2003). *Soil physics*. Tehran University Press, 671 pp.
- [24]. Lents, Ro. (1984). Correspondence of soil properties and classification units with sag brush communities in south eastern organ (M. Sc. Thesis). Organ State University.
- [25]. Singh, D. and Singh, R. K. (2011). Kair (*Capparis decidua*): Apotential ethnobotanical weather predictor and livelihood security shrub of the arid zone of Rajasthan and Gujarat. *Indian Journal of Traditional Knowledge*, 10 (1): 146-155.
- [26]. Hofner, W. (1971). Influence of potassium on water economy. *Potash Review*, Sub. 3 . Suit 39: 1-15.
- [27]. Humbert, R. P. (1978). Potash fertilization in the Hawaiian suger industry. *Potassium Symposium 1958*: 139-344.
- [28]. Black, C. A. (1968). *Soil – Plant Relationships*. John Wily and Sons. New York. 792 pp.
- [29]. Salardini, A. A. (2003). *Soil Fertility*. University of Tehran, 428 pp.
- [30]. Briggs, G. E. (1922). Experimental research on vegetable assimilation and respiration XVI. The characteristic of subnormal photosynthetic activity resulting deficiency of nutrient salts. *Proceedings of the Royal Society of London. Series B* 94: 20-25.